

Posudek na bakalářskou práci Veroniky Hruškové

Výslovnostní charakteristiky španělštiny českých studentů

(Filozofická fakulta JU, České Budějovice 2019, 54 stran)

Cílem bakalářské práce Veroniky Hruškové je popsat a analyzovat výslovnostní charakteristiky španělštiny u českých studentů. Jedná se tedy o práci fonetickou, založenou na praktické aplikaci poznatků, jichž studentka nabyла během svého bakalářského studia. Vzhledem k tomuto zaměření je proto naprosto logické, očekávané a správné, že první část práce – teoretická – se věnuje zejména představení hlavních výslovnostních rysů španělštiny oproti češtině. Autorka se přitom opírá o naprosto relevantní a tradiční fonetickou literaturu, za zmínku stojí zejména Králová-Kullová (1992), Čermák (2016), Duběda (2005), Palková (1991), čímž prokazuje orientaci v primárních zdrojích týkajících se této lingvistické disciplíny. Šíře a způsob prezentování jednotlivých vybraných foneticko-fonologických otázek odpovídá autorčině lingvistické zkušenosti. Její způsob výkladu je popisný a jde vlastně o určitý „mikropřehled“ fonetiky španělského jazyka, patrně v té linii, jak bylo pracováno v kurzu španělské fonetiky. Přestože by se dalo namítnout, že výklad je místy možná zjednodušován, domnívám se, že pro potřeby této práce to nijak významně nevadí, naopak oceňuji, že autorka nepřebírá učebnicové poučky a fráze, ale mluví svým vlastním stylem, čímž prokazuje, že výkladu rozumí a že s přehledem ovládá celý terminologický aparát španělské fonetiky. Drobnou výtku v rámci teoretické části bych měla k několika subjektivním a možná až popularizačním generalizacím, které nejsou podloženy žádným objektivním argumentem: např. str. 31: „Češi učící se španělštinu mají výhodu oproti jiným národům.“ str. 29 „Španělé obecně neříkají „prosím“ či „děkuji“ [...], ale vyjádří to intonací otázky“. Jak bychom tedy vysvětlili situačně i funkčně ekvivalentní: „Un café, por favor.“?

Druhá část práce je založena na terénním výzkumu, jehož cílem bylo identifikovat chyby, jichž se čeští studenti španělštiny dopouštějí při výslovnosti ve španělštině. Nebudu zde podrobně vysvětlovat způsob, jakým autorka postupovala, neboť předpokládám, že jej ona sama při obhajobě představí. Zaměřím se pouze na několik komentářů, které k praktické části mám. Za prvé bych chtěla zmínit, že jako velké plus vidím, že autorka prokázala schopnost vynikající aplikace nabytých poznatků z oblasti fonetiky. Určitou slabinu v provedeném výzkumu však vidím ve dvou bodech: (i) bylo při výzkumu nutné se zaměřit toliko na tři aspekty, jež údajně podle pěti (sic!) nahodile oslovených rodilých mluvčích činí českým

studentům potíže? Nebylo možno vyjít z jiných, serióznějších dat – viz např. zmiňovaná publikace Černíkovské (2016)? (ii) Beru naprosto v potaz, že autorka je studentkou bakalářského stupně a s podobnými výzkumy nemá zatím velkou zkušenost. Pokud by však chtěla podobně pokračovat i v budoucnosti, a teoretické předpoklady proto má, bylo by vhodné revidovat metodologii samotného výzkumu. Veškeré závěry jsou totiž čistě subjektivní, jakožto posuzovatel nemám k dispozici žádná další data (např. přepis pořízených nahrávek) a nemohu tudíž posoudit, zda jsou vyvozené závěry úplné a správné. Vedle toho se domnívám, že analyzovaný vzorek (jde o šest respondentů, délka promluv uváděna není) je dosti malý a nesourodý, abychom na základě zjištěného mohli vyvodit nějaké zevšeobecnující závěry.

Práce je psána v češtině a po formální stránce je na standartní úrovni, nacházím v ní několik drobných nedostatků – např. vypuštěná slova v textu (3. odstavec str. 7) či užití nesprávných pádových koncovek (druhá věta na str. 9), str. 32 *panělskému* místo *španělskému*.

Závěr: Závěrem konstatuji, že práce Veroniky Hruškové i přes některé připomínky uvedené výše plně vyhovuje požadavkům na bakalářské práce kladeným. Práci doporučuji k obhajobě a předběžně hodnotím ještě jako **výbornou** s tím, že výsledná známka bude stanovena na základě obhajoby.

V Českých Budějovicích, 23. května 2019

PhDr. Jana Pešková, Ph.D.